

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATĂREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 151
din 27.02. 2008

Dosar nr: 716/2007

Petiția nr: 15.257 din data de 12.11.2007.

I .Petent: Asociația Handicapaților Neuromotor din România, Filiala județeană Caraș-Severin Reșița, cu sediul ales în Reșița, str. D.Bojincă, bl.1,sc.1,apt.5, jud. Caraș Severin.

II Reclamat: Serviciul de Înmatriculări Auto Caraș-Severin.

Obiect:

Nerespectarea prevederilor art. 25 alin 1 și 2 din Legea nr. 448/2006 , referitoare la înscrierea unui autoturism de către asistentul personal al persoanei cu handicap gradul 1.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 614, 615 și 626 din data de 10 01 2008, pentru data de 14.02.2008, au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat nu s-au prezentat părțile.

IV. Susținerile părților

A. Petenta, Asociația Handicapaților Neuromotor din România, Filiala județeană Caraș-Severin Reșița, sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Multe persoane vin să se plîngă că le sunt luate facilitățile Legii nr. 448/2006.
2. Nu sunt respectate prvederile art.25 alin. 1 și 2 din Legea nr. 448/2006 referitoare la înscrierea unui autoturism de către asistentul personal al persoanei cu handicap . Autoturisme care nu au nevoie de adaptare.
3. Multe persoane care au acest drept nu pot conduce un autoturism chiar adaptat.

B.Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin adresa nr.19.801/20.12.2007, a precizat în punctul său de vedere:

1.Potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt exceptate de la achitarea taxei speciale autoturismele special echipate pentru persoanele cu handicap a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 01.01.2007.

2.Autoturismul special adaptat pentru persoane cu handicap, sunt acele autoturisme care sunt destinate utilizării exclusive de către persoanele cu handicap,

ceea ce presupune conducerea lor de către acele persoane. Actele normative în vigoare nu prevăd excepții de la plata taxei speciale pentru asistentul personal.

3. Textele de lege invocate de petentă nu au legătură cu înmatricularea autovehiculelor.

Față de situația prezentată se apreciază că nu sunt suficiente date sau indicii care să conducă la concluzia că ar fi fost încălcate prevederile legale referitoare la înmatricularea autovehiculelor.

C. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, prin punctul de vedere transmis cu adresa nr. 3762/04.03.2008, a precizat următoarele:

1. Art. 26 din Legea nr. 448/2006, a fost abrogat prin Legea nr. 241/2007.

2. Codul fiscal stabilește la art. 214 că „nu intră sub incidența taxei speciale prevăzute pentru ...autovehiculele special echipate pentru persoanele cu handicap”

3. Noțiunea de autovehicule special echipate pentru persoanele cu handicap reprezintă acele autoturisme destinate exclusiv utilizării de către aceste persoane.

V. În drept.

Având în vedere:

1. prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului potrivit căruia: „ *Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

2. art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, forma republicată, constituie discriminare “**orice deosebire, excludere, restricție sau preferință**, pe bază de rasă, naționalitate, **etnie**, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”,

"Art. 214¹. din OUG nr. 110 din 21 decembrie 2006

pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- (1) Intra sub incidența taxei speciale autoturismele și autovehiculele comerciale cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 tone inclusiv, cu excepția celor special echipate pentru persoanele cu handicap și a celor aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic, care își desfășoară activitatea în România.

Legea nr. 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Art. 5 În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații:

1. acces neîngrădit al persoanei cu handicap - accesul fără limitări sau restricții la mediul fizic, informațional și comunicațional;

3. adaptare - procesul de transformare a mediului fizic și informațional, a produselor sau sistemelor, pentru a le face disponibile și persoanelor cu handicap;

Art. 26 Persoanele cu handicap grav sau accentuat beneficiază de următoarele facilități fiscale:

c) scutire de la plata taxei asupra autoturismelor, motocicletelor cu ataș și mototriciclorilor, adaptate handicapului;

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

. Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

Sub acest aspect se reține că asistentul personal al persoanei cu handicap nu se află în aceeași situație cu persoana cu handicap în ceea ce privește înmatricularea unui autovehicul cu scutirea de la plata taxelor. Titularul facilității de la scutirea de plata taxei de primă înmatriculare este chiar persoana cu handicap și care are aptitudinile și abilitățile necesare a conduce pe drumurile publice un autovehicol care a fost special echipat pentru această categorie de persoane. Asistentul personal nu este persoana cu handicap iar înmatricularea unui autovehicul pe numele său, chiar dacă beneficiază și persoanei cu handicap, nu poate fi scutită de la plata taxei de primă înmatriculare întrucât situațiile nu sunt identice.

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv, ori, în speța dată, persoana cu handicap nu se află în situație comparabilă cu asistentul personal în ceea ce privește scutirea de la plata taxei de primă înmatriculare a unui autovehicul.

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

În cauza dedusă soluționării tratamentul diferențiat este justificat obiectiv de un scop legitim, determinat de necesitatea integrării și incluziunii sociale al persoanelor cu handicap.

Colegiul Director se raportează și la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și**

situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzute de art. 2 din O.G. nr.137/2000.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Exceptarea de la scutirea de la plata taxei de primă înmatriculare a autovehiculelor ce aparțin asistenților personali ai persoanelor cu handicap nu constituie faptă de discriminare potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Călea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

COMSA CORINA NICOLETA

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 04. 03. 2008

